

Prudencio Bertrana y Compte

HA FALLECIDO

habiendo recibido los Auxilios
Espirituales

(E. P. D.)

Sus affligidos: esposa Nieves Salazar, hija Aurora (ausente), hijo político Denys Choffat, hermana política Eufemia Salazar, sobrinos Francisco, Carlos y Josefina Salazar, sobrinos políticos, primos y demás parientes, al participar a sus amistades tan sensible pérdida, les ruegan un recuerdo en sus oraciones y se sirvan asistir a la casa mortuoria, Lauria, 4, hoy sábado, día 22, a las once de la mañana, para acompañar el cadáver a la iglesia parroquial de San Francisco de Paula, y después al Cementerio de Las Corts. No se invita particularmente

L'últim clos

A la recerca de la tomba de Prudenci Bertrana i Compte

Mort a Barcelona el 1941, res no recorda el nom de l'escriptor gironí allà on és enterrat.

JUDIT PUJADÓ > TEXT

>> *Esquela de la mort de Prudenci Bertrana apareguda a La Vanguardia. A baix, imatge del cementiri de Les Corts, on és enterrat Prudenci Bertrana.*

Prudenci Bertrana moria a Barcelona el 21 novembre de 1941. L'esquela que va aparèixer a *La Vanguardia* el dia 22 d'aquell mes és testimoni fidel del desastre que el final de la guerra imposava a la nostra cultura i al país: cap referència a l'escriptor ni a l'artista que va ser, absència de la seva filla Aurora —a l'exili—, i text en castellà.

L'any 2010, quan, juntament amb en Xavier Cortadellas, iniciàvem la tasca de documentació per al llibre *Tombes & lletres*, que vam editar l'any següent, vam voler trobar el lloc on era enterrat per incorporar-lo a un volum que volia homenatjar una quarantena dels nostres clàssics.

Com havíem fet amb molts altres autors que apareixen al llibre, vam contactar amb Cementiris de Barcelona per tal de poder localitzar el nínxol on era enterrat. La informació va arribar de seguida. Bertrana és enterrat al Cementiri de les Corts, Departament Central, nínxol núm. 718, 4t pis. El 18 de setembre del 2010 hi vaig anar. Malgrat la dificultat d'orientar-se en aquests cementiris urbans, grans i plens de carrers i vials, vaig localitzar el nínxol de seguida, i de seguida vaig veure també que la làpida no feia cap referència a Bertrana. Confosa, vaig demanar a un funcionari que em confirmés que l'adreça que buscava era, efectivament, aquella. Plantada davant del nínxol encara vaig tornar a trucar a l'administració del cementiri per sortir definitivament de dubtes. I sí, al nínxol on reposen les restes de Prudenci Bertrana no hi havia cap text, cap placa, res que recordés que allà hi van enterrar l'artista gironí. A la pràctica, Bertrana és un autor, de moment, sense nínxol que el recordi. És probable que amics o familiars dels Bertrana o dels Salazar cedissin un clos en aquells temps tan difícils i complicats de la primera postguerra. Val a dir també que el seu cas no és únic.

Finalment, tampoc no vam saber trobar ningú que volgués escriure un text sobre ell. I és per això que no apareix al llibre *Tombes & lletres*. Un deute pendent.

Judit Pujadó és escriptora i editora.

A la pràctica, Prudenci Bertrana és un autor, de moment, sense nínxol que el recordi